

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 18. Quàm fœlix hoc matrimonium Divi Josephi & unde?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

ctiones, quas Deus generantibus promittebat: unde eos peccare arbitrabatur, qui tantis benedictionibus suâ se voluntate privabant.

Vl. Nec verba ex libro Exodi cap. 23. verſ. 26. & Deuteronom. cap. 17. v. 24. supra adducta pro oppositâ sententiâ vim habent præcepti: sed sunt promissiones Dei ut patet evidenter legenti antecedentia & consequentia ad textus illos.

Vll. Ad illud Deuteronomii cap. 25. *Maledictus qui non suscitaverit semen in Israël*, Respondeo verba illa in vulgatâ nostrâ non haberi, quamvis ea citent Divus Hieronymus in cap. 56. Isaya, & Divus Augustinus lib. 14. contra Faustum cap. 13. Respondeo secundò, intelligi de illis qui generationi vacabant, non verò de illis, qui voluntariè & ex motivo virtutis studiosè virginitatem servabant: alius maledictus fuisset Melchisedech, maledictus Josue, maledictus Elias, maledicti Elisæus, Jeremias, Daniel, Sidrach, Misach, Abdenago, Effeni; maledictus Divus Joannes Baptista quod nemo dixerit.

Vlll. Deinde directè contra hanc sententiam: si Beata Virgo & Divus Josephus propter assertum legis præceptum nupsissent ut ei obedirent, debuissent etiam nubendo matrimonii consummationem intendisse, & generationi vacasse, cum ideò matrimonium fuisset in præcepto ne esset sterilis in Israël. Falsum istud consequens, ergo & antecedens.

Ix. Alii voluerunt nupsisse ut in externo vitæ statu se suæ genti conformarent, ne singulares apparerent. Ita Divus Augustinus lib. de Sanctâ Virginit. cap. 4. *Licet*, inquit, *Virginem se antea Deo novisset: quia tamen Israelitarum mores adhuc recusabant, desponsata est viro, non violenter ablaturo, sed potius contra violentos custodituro, quod illa voluerat.*

X. Vera, firma & absoluta omnium est sententia Doctorum admirandi hujus consilii non alium fuisse Authorem quam Spiritum Sanctum. In omnibus siquidem actionibus, maximè verò in iis quæ ad futuram Filii Dei spectabant Incarnationem, Beata Virgo à Spiritu Sancto regebatur, & D. Josephus. Ipse

igitur Spiritus Sanctus Divæ Virgini inspiravit ut perpetuum Virginitatis propositum in animo conciperet, illudque voto firmaret; concepit & voto firmavit: Ipse postea hanc ei mentem indidit ut se in matrimonium Josepho traderet; tradidit: Ipse eam edocuit quomodo animum alienum à copulâ haberet, & tamen matrimonio consensum necessarium præberet; præbuit: Similiter ipse D. Josephum disposuit ut eatenus castitatem coleret: Ipse ei aures hominis interioris aperuit ut Deiparam ad virginitatem ejusque votum exhortantem audiret; audivit & animum castum & pudicum ut servare dedit.

CAPUT XVIII.

Quàm felix hoc Matrimonium Divi Josephi, & unde?

DIVUS Augustinus lib. 9. de Genes. ad lit. cap. 3. Divus Gregorius in Psalmum quinquagesimum. D. Thomas & Scholastici part. 1. quæst. 98. artic. 2. Hugo à S. Victore lib. 1. de Sacram. part. 6. c. 24. docent quod in statu innocentie fuissent nuptie, quodq; per eas, ut nunc, propagatum fuisset genus humanum; Resq; est in confesso apud omnes, tum quia Deus in illo statu condens homines, masculum & sceminam fecerat eos: tum quia Eva dicitur tunc facta ut esset Adæ adjutorium, at in quod adjutorium, inquit D. Augustinus citatus, si nõ in adjutorium gignendi liberos? tum quia illis in eo statu dictum est: *Crescite & multiplicamini*: tum denique quia quomodo in Adamo peccavimus & ex illo traheremus originale peccatum, nisi in illo fuisset gratia in descensuros ex eo transfundenda, quæ per ipsius peccatum in nostram perniciem fuit exhausta?

Hæc res clarissima est, sed quales quæso fuissent tunc nuptie? utique eo statu dignæ, hoc est ut sanctæ, ita scelicissimæ, nullâque ne vel minimâ molestiâ admixtæ. Nullus libidinis ardor, nulla uteri tardia, nulli partus dolores,

N a

vel

vel pericula, nulla discordia inter conjuges, nullæ rixæ, nulla infidelitas, nulla suspicio, zelotypia nulla, nulla paupertas, nulla orbitas, nullæ curæ, nulla matrimonii onera. Conjugum summa consensio, gaudium ex invicem summum, liberorum utpotè Deo perfectè subjectorum educatio suavissima.

III. Quibus ò miserandam sortem nostram! quam dissimiles sunt nostræ? Nunc enim cum ardore libidinis filii procreantur, cum tædio in ventre portantur, cum dolore in lucem eduntur, cum labore educantur: Paupertas conjuges affligit, abundantia inflat, zelotypia urit, rixæ incendunt, mæror torquet, discordia lacerat, curæ premunt, matrimonii pondus obruit, mors deniq; separat.

IV. Quàm benè ergo matrimonium alio nomine dicitur Conjugium quod significat quasi cõmune jugum? ut etiam ipsum nomen indicet matrimonium rem esse molestiq; plenissimam: Quamvis enim cætera vitæ genera suis non careant molestiis, hoc tamen inter omnia omnium sentina est. Quare Dardanenses Illyrici Eliano teste lib. 4. var. histor. cap. 1. ter solummodò per totam vitam lavari consueverant, in ortu, in obitu, & in nuptiis: ut significarent aequè sinistri loco præfagii: habuisse nubere, ac nasci, vel mori, ut proinde in nuptiis eadem quâ in ortu vel obitu ceremoniâ uterentur: nec ineptè certè, quemadmodum enim ad miserias nascuntur, qui in hanc lucem prodeunt, & vermium eica fiunt qui eâ exeunt: ita planè illi qui matrimonio copulâtur, obligantur ad colluctandum cum ingèti curarum molestiarum & laborum exercitu, fiuntq; miseri sollicitudinum & ærumbarum pabulum.

V. Quid quod in eo ipso in quo voluptatem sibi promittebant, tribulationem inveniunt? negas? nonne antequam jugum conjugii subeant sibi voluptatem carnis promittebant conjuges? nihil hæc veritate verius. At Paulus 1. Corinth. cap. 7. vers. 28. *Si acceperis uxorem, inquit, non peccasti, & si nupserit Virgo non peccavit, tribulationem tamè carnis habebunt hujusmodi.* Et equidem verè, voluptas enim quæ est in actu conjugali quàm vilis est, quàm brutalis? quàm pudenda, sed quàm illi

brevis, nonne momento transit, sed quanta, quàm innumera eam à tergo sequuntur aspera: iis illa ita opprimitur & eliditur, ut omninò abiorbeatur. Mox enim à conceptu subeunt fastidia, in somnia, vertigines, melancholia, præcordiorum angustie, absterge appetitus, & totius naturæ perturbatio, sequuntur partus dolores acerrimi, ex quibus quàm sæpè morbi insanabiles & mors? &c. quæ quisque sibi ipsi representare potest uxorum à maritis, maritorum ab uxoribus, utrorumque à liberis, ab affinibus, à fortunâ, à morte, &c.

Quare Divus Hieronymus lib. 1. contra Jovinian. versans mox citatum Apostolilocum. *Nos ignari rerum, inquit, putabamus nuptias saltem carnis habere lætitiã, cum tamen carnis habeant tribulationem. Si autem nubentibus etiam in carne tribulatio est, in quo solo videbantur habere delicias, quid erit reliquum propter quod nubunt.*

Sed quid his immoramur tamdiu? in illud Virgineum Mariæ & Iosephi conjugium convertamus oculos, quod etiam in præsentis rerum statu per peccatum funestato (in quo nullum quantumvis faustum sine molestiâ) felicius tamen longè omnium felicitissimis, illis etiam quæ in illo priori fuissent innocentia statu, conjugium, inquam, illud omnium conjugiorum primum & faustissimum, quod suâ bonitate omnium præsentis status malignitatem abstergit, & prioris felicitatem status incomparabiliter superat & obscurat: conjugium in quo omne nuptiarum bonum proles, fides, Sacramentum: conjugium denique in quo convictus sine libidine, proles sine concubitu & sordibus, uterus sine gravedine, sine dolore partus, Mater sine viro, Pater sine generatione, procuratio familia sine distractione, omnia necessaria sine curis & inquietudine.

Sed ad rem propius accedamus, quod. VIII. nam quæso potuit esse conjugium illo felicius, aut illi unquam simile, quod à Deo ipso fuit, & ex quo ipse Deus? quam hoc magnum! quam hoc incomparabile & divinum!

Felix fuit Adæ & Evæ matrimonium quia à Deo fuit, non tamen felicissimum

num, quia non ex illo Deus. Felicissimum ergo Mariæ & Divi Josephi fuit quod utrumque habuit: Non illos libido, vel alia quævis passio copulavit, non Parentes, non propinqui ad illud impulerunt, quin etiam nec ipsi quidquam de hoc cogitabant, quibus animus erat longè alius, perpetuam scilicet servandi continentiam: sed Deus solus qui illud voluit, ad illud eos singulari modo, oraculo scilicet & miraculo accivit, ut docuimus supra. Quàm sanctum ergò illud matrimonium, quod ita ab omni passione & homine liberum? sed cum nullum sit in matrimonio bonum quod non sit à Deo, nonne Deus omninò in hoc effusus, cujus ipse tam singulari ratione Author? cui ipse præfuit? quod ipse ordinavit, procuravit, promovit?

X. Quod si ex hoc capite, scilicet quod sit à Deo tam felix esse debuit hoc conjugium, quantum quæso ex hoc quod Deus ex illo, quod huic soli contigit & continget? In cæteris conjugiiis si proles, hæc ex concubitu & non nisi homo: in hoc, nullus concubitus, & tamen proles, & hæc Deus, & ex hoc illa Mater Dei: iste ejus Pater. Quid hoc divinius? Quis unquam prolem ausus fuisset cogitare, quis sperare sine concubitu? sed quis prolem ipsummet Deum? Quanta ergo hujus sacri felicitas conjugii, quæ omnem spem, omnem superat hominis cogitationem? O quæ tu ex hoc Sanctissime Josephi te enim alloquor, quia tua hæres agitur, qui per hoc factus es Pater Dei, idque modo tam perfecto & sublimi, ut saltem in præsentis rerum statu non poteris sublimiori. Potuisset quippe Deus absolute si voluisset ex Virgine innuptâ concipi & nasci: propter te ergo aliter voluit, ut quod ab æterno de te cogitaverat & disposuerat, in tempore adimpleret. Cogitaverat inter puros homines de virili sexu te ad summam attollere dignitatem, quemadmodum & Conjugem tuam inter fœminas: ut ergò illud exequeretur, hoc Conjugium elegit, quo quidem tantus effectus es, ut quo altius ascēderes nihil excogitari possit, non enim potest purus homo altius ascendere quam ut sit Pater Dei eo modo quo tu es.

Sed & alia est in hac Divi Josephi fœlicitate fœlicitas singularis, quam hic omittere non possum, & quænam illa? Audi, Apostolus 1. Corinth. cap. 7. vers. 33. docet quod in aliis conjugiiis vir qui cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & divisus est; in multas nimirum curas, ita ut uni Domino non possit vacare integrè, sed partem Deus, partem uxor, eamque non modicam, partem liberi non minorem sibi vendicent, quod etiam verum est in conjugiiis aliis castis & sanctis, sicque infelicitè homo conjugatus dividitur inter cælum & terram, sed in hoc Divus Josephus fuit cæteris felicitior, quod in suo conjugio omnes illius curæ, cogitationes, labores in Deum rectà tendebat, eumque Deo uniebant: Nam si de prole alenda cogitaret, proles Deus erat, Deum ergo tunc cogitabat & attingebat, immò in ipsum totus immergebatur. Cum enim cogitabat se Deo laborare, se Deo sudare, se de laboribus & sudoribus Deum alere, ò quantà quàm divinam perfundebatur suavitate! Si verò de Sponsâ, in ipsâ nihil videbat quod ipsam non spiraret & inspiraret sanctitatem: in ipsâ verba mentem ejus in Deum efferebant, aspectus ipsi, cor & animam sanctificabant: Modestia norma vitæ erat & actionum; forma denique ò miraculum! non nisi castas in ejus mentem cogitationes ingerebat, puras in pectore flammam accendebat. Miraculum dico & meritò, nam forma licet vim habeat magnam, ut corda neget conjugatorum; quia tamen non est innoxia post peccatum, quod illam veneno & contagione suâ ut cætera infecit, vix ulla reperitur quæ non ei famuletur, nulla quæ non impura excitet desideria, quæ vix abstinentia, mortificatio, & pugna extinguere possint. Quare graviter Tertullianus lib. de cultu fœminarum. *Decorem, dicit, naturaliter invitatorem libidinis.* Sed Sanctissimæ Virginis forma & pulchritudo, cum nunquam fuerit conjuncta cum peccato, quin è contra fuerit semper cum summâ gratiâ, pudore, sanctitate matitata, effectus omninò contrarios nata erat producere, castas inquam afflare cogitationes, sancta accendere desideria

desideria, pudoremque sanctum in ipsis etiam impudicorum cordibus instillare. Quid ergo in D. Josepho qui tam sanctus erat & purus? Quam ergo ille erigebatur in Deum quando illam aspiciebat? quam illius cor in amorem Dei exardescebat dum illam audiebat? ut verè illi, & sanctè posset ipse dicere quod Cantic. cap. 2. vers. 14. Sponsus enim ipse erat, illa sponsa. *Surge Amica mea, speciosa mea, columba mea, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis. & facies tua decora.* Per uxorem ergo adhuc magis Deo uniebatur, per quam ceteri ab eo miserè distrahuntur: nonne ergo Divus Joseph ex hoc Conjugio summè felix.

- XII. Illud ergo primum & summum huius Conjugii bonum, nullique unquam commune quod illud à Deo, quodque ex illo Deus. Et ex hoc quasi ex perenni quodam fonte rivuli, omnia alia bona, quæ ad Conjugium summè felicitandum excogitari possent, profuxerunt.

CAPUT XIX.

Alia ex quibus hoc D. Josephi felix matrimonium.

- I. **T**RIA adhuc invenio ex quibus felix evasit hoc Divi Josephi cum gloriosâ Dei Genitrice matrimonium: primum est eorum inter se proportio & similitudo. Secundum, Amor mutuus. Tertium, eorum concordia, consensio, & unanimitas, de quibus per totidem Sectiones.

SECTIO PRIMA.

De perfectâ eorum proportione & similitudine.

- II. **P**rima lex Conjugii est ut sit proportio, & aliqualis paritas inter eos qui nubere volunt, hocque ut matrimonium faustum sit, suaque felicitate non careat, vix enim aliter faustum erit: inde illud Ovidii in epist.

Dejaniræ ad Herculeum.

Si qua voles aprè, nubere, nubere pari. eademque fuit septem Græcæ Sapiens, aliorumque plurimorum sententia, uti fusè tradit Tiraquellus lib. 5. Connubial. num. 16. & seqq. unde Aufonius Solonem ita inducit loquentem, *Par pari jugato Coniux, quod impar est dissidet.*

Neque hæc paritas aut proportio tantum debet esse in conditione, ætate & opibus, sed etiam, & hoc maxime, in moribus & ingenio: si enim miretur v. c. tradas fero & turbulento, nonne ovem committis innoxiam lupo? columbam accipitri? quæ concordia? quæ animorum unio? quæ pax domi? quomodo tranquilla familia esse poterit, ubi est tanta animorum & affectuum dissimilitudo? In naturalibus asser non adglutinatur marmori aut lapidi, propter nimiam dissimilitudinem, sed alteri ligno sive asseri, ferrum propter eandem rationem non unitur auro vel argento, sed ferro vel chalibi: similiter surculus nucis non inseritur pomæ, nec pomus nuci, sed nux nuci, pomus pomæ, quomodo ergo adglutinabitur, inseretur, unietur uxor viro moribus & ingenio dissimili?

Hæc etiam mihi videtur una ex causis istius legis apud Judæos quæ vitium erat ne viri vel mulieres unius tribus desponsarentur alteri ex aliâ Tribu: primò, enim per hoc procurabatur paritas vel proportio in conditione, hoc est in genere, & aliquo modo in opibus: Secundò, etiam in complexionibus & inclinationibus, cum enim in eo casu essent eodem sanguine propagati, & ex eodem communi stipite orti, videbantur ex hoc habituri aliquam complexionum consonantiam, quodque retinentes suæ qualitates originis, tam facile essent inter se uniendo, quam duæ aquæ guttæ ex eodem fonte & canali decurrentes.

Cæterum quidquid sit de istâ lege, certum est quod Deus illam similitudinem & proportionem posuit perfectè in Adamo & Evâ, quos ipse conjunxit, quorum matrimonium, utpote primum, debebat esse regula cæterorum: patet ex illo Genes. cap. 2. vers. 18. *Dixit quoque Dominus Deus non est bonum*